

ஸமானின் வசந்தம்

வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சிகள் மற்றும் நற்பேறு ஒவ்வொருவருடைய மனதி லும் இருக்கும் ஒரு ஆசையாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் வெற்றியும் மன நிறைவும் நற்பேறும் தனக்கே வந்து சேரவேண்டும் என்றே நினைக்கிறான். வாழ்க்கையின் வெற்றி என்ற வகையில் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தனிப் பட்ட கோணத்திலான பார்வையும் அனுகுமுறையும் இருக்கும். சிலர் பெருமளவில் பொருள் சம்பாதித்து சேர்த்து வைப்பதையே வெற்றி எனக் கருதுவார்கள், சிலர் உயர்ந்த பதவிகளை வகிப்பதை வெற்றியாகக் கருது கின்றனர். மேலும் சிலர், மிக அதிகமான சக்தியும் ஆற்றலும், ஆட்சி அதி காரம் கிடைத்துவிடுமானால் அதுவே மிகப்பெரும் வெற்றியாக நினைக்கின்றனர். ஆனால், சில அல்லாஹ் வின் அடியார்களுடைய சிந்தனைகள் இதைவிட உயர்வானதாகவும் அவர்களுடைய கூர்நோக்கு இந்த அகிலங்களின் எல்லைகளையும் தாண்டி அங்கே அவர்கள் வெற்றியைக் காண்கின்றனர். அவர்களுடைய பார்வையில் இந்த சாதாரண உலகத்திலுள்ள பொருட்கள் ஒரு காய்ந்த வைக்கோலுக்குச் சமமான மதிப்பையும் பெறுவதில்லை. அல்லாஹ் வின் இத்தகைய அடியார்களில் ஒருவர் இருந்தார், அவரை இந்த உலகம் ஹஜ்ரத் பிலால் ஹபஷி (ர) என்று அழைக்கின்றது. ஹஜ்ரத் பிலால் (ர) அவர்கள் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சிகள் மற்றும் நற்பேறு ஈமான் பெற்று விளங்கியதுதான் என்று கருதுகிறார்கள். இந்த உலகின் பெருமைக்குரிய விஷயங்கள், பொருட்செல்வம் அந்தஸ்து மற்றும் கண்ணியம் அனைத்தையும் புறக்கணித்தவராக அல்லாஹ் மற்றும் அவனுடைய தூதர் அவர்களின்மீது ஈமான் கொண்டதை அவர்கள் வாழ்க்கையின் மாபெரும் வெற்றியாகக் கருதுகிறார்கள். இதனை அவர்கள் எந்த அளவிற்கு பெருமையுடன் பிரகடனம் செய்துள்ளார்கள் என்றால் அன்றி விருந்து இன்று வரைக்கும் அவர்களுடைய இந்த அறிவிப்பு உலகெங்கி லும் பிரதிபலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. நிர்ப்பந்தங்களுக்கு ஆளாக்கப் பட்டு வேறுவழியின்றித் தவித்த அடிமையான ஹஜ்ரத் பிலால் (ர) அவர்கள் ஆடைகள் அகற்றப்பட்டு சுட்டெரிக்கும் மனவில் கொட்டும் வெயிலில் கிடக்கின்றார்கள், சாட்டையால் அடிக்கப்பட்ட உடம்பெல்லாம் இரத்தம் சொட்டுகின்றது. அவருடைய எதிரிகள் தோற்று சோர்ந்துவிடுகின்றனர், ஆனால், ஹஜ்ரத் பிலால் (ர) அவர்கள் லாத், உஜ்ஸா மற்றும் ஹபால் ஆகிய விக்கிரங்களை உறுதியாக நிராகரிக்கின்றார்கள். அவர்கள் படைப்புகளான எவையும் படைப்புகளின் இரட்சகனாக நம்பப்படுவதை முற்றிலும் நிராகரிக்கின்றார்கள், மறுமையின் விசாலமான எல்லையற்ற வாழ்க்கைக்கு இவ்வுலகின் நெருக்கடியான, நிர்ப்பந்தமான நிலையின் மீது முக்கியத்துவமும் முன்னுரிமையும் அளித்தார்கள். இவருடைய இந்த சிந்தனை ஒரு கோஷமாகவும் கூக்குரலாகவும் மாறிவிடுகிறது. அஹத், அஹத் என்ற இறைவன் ஒருவனே எனும் பிரகடனத்தையும் கூக்குரலையும்

کے تے وی رہا تھی کوں اُتھی رُسْکی یا جائے نہ تھا ر، تھا نگر جائے یا تو اُلّا ہی یا مُعْدی
مَرِئَكَكَ کوں پُرِھُتھُمَ مَسْجِدَلَے مُولُعَمَ کوُنِمَمَیَا نَتَّا کَ آکَکَیِنَرَ۔ ڈُرُ
مِکَپَبَرِیَ سَتَّتَرِیَعَمَ پَارِھَیَے پَلَرَ تُوکَکَکَ کَوَانَنَعَوَنَتُھُ
ہُلُجَرَتَ پِلَوَالَ (ر) اُورَکَنَجَتَیَ مَارَپِیَنَمَیُتَ وَهَتَّتَ ہُلُجَرَتَ پِلَوَالَ
(ر) اُورَکَنَلَ تَمَّوَضِیَکَکَ کَوَانَنَعَوَرَلَوَمَنَتَ تَپَپُکَکَنَکَکَپَ
پُوَاتَنَرَ، آنَالَ، تو اُرَرَھُوَیِتَنَرَ، اُرُھُتَیِیَلَ عَنَمَمَتَانَ وَهَنَنَ
رُتُ، اُورَکَنَجَتَیَ بَوَایَ تُوکَنَتَھَوَکَیِیَتَتَتُ:

ڈُرُوَرَنَجَتَیَ پَارَکَکَیَمَ مَوَمَکَکَیَمَینَ مَکِیَمَکَکَنَعَمَ اُوَنَوَتَتَیَ
سَمَاءَنِیَلَتَانَ مَرِئَنَتَھَیِرُکَکَیِنَرَنَ ہَنَپَتَتَ نَنَکَرِنَتَھَوَرَکَنَلَ ہُلُجَرَتَ
یِمَاؤَمَ اُپَلَ ہُنَیِّپَوَالَ (رَھُلَ) ڈُرُوَرَ. وَهَرِھَیَے پَرَرِیَپَ مِیَتِپَپَتَرَ
کَاکَ اُتَرَکَ کَمَنَنَرَکَ کَوَانَنَعَوَرَلَوَمَنَتَ تَپَپُکَکَنَکَکَپَ
اُورَکَنَلَ عَنَمَمَتَانَ وَهَنَنَ پَرَرِی اُلَلَوَارَھَیِنَمَیُتَ اُمَانَ کَوَانَنَعَمَ
پَارَکَکَیَتَتَھَپَبَرَھَوَرَوَتَھَوَتَانَ ہَنَرَعَ اُرِیَتَھَتَپَوَأَتَ مَارَرَھَکَ کَرَتَھَکَ
کَنَلَوَیَتَیَوَرَکَنَلَ تُوکَلَوَیِتَنَتَنَھَوَیِتَتَتَھَوَکَنَکَلَوَیِنَرَ.
اُوَرَنَجَتَیَ اُنَتَھَ اُنَوَکَمَرَھَیَے مَارَرَھِیکَکَوَانَنَعَمَپَتَ
کَنَلَمَ کَوَانَنَعَمَ اُیَمَھَکَکَپَپَتَتَپَوَأَتَ اُورَکَنَلَ کَوَانَنَعَمَ
نِیَنَکَنَلَ ہَنَنَنَنَ ہَوَبَوَکَیَلَمَ مَارَرَھِیتَمَیَتَمَیَتَیَوَتَ، ہَنَنَنَعَتَیَ
کَوَرَکَکَمَ ہَنَنَ اُیَتَھَتَھَلَ پَتَنَتَھَوَیِتَتَتَ، اُتَنَنَنَنَوَیِتَنَ ۚ نِیَکَکَیَ
وَتَمَیَتَیَوَتَ، نِیَنَکَنَلَ وَیَرَمَپَیَنَالَ، ہَنَنَنَنَ نَوَکَتَتَھَتَھَوَتَانَ مَیَتَیَمَ،
نَوَنَوَمَ اُتَنَنَنَپَ پَلَ نَوَکَلَنَنَ کَرَرَھَلَوَ مَوَرَکَوَانَنَعَمَ وَهَوَتَمَوَانَ
کَرَتَھَوَنَ. نِیَنَکَنَلَ ہَنَنَنَکَ کَکَتَھَوَ سَھَیَلَوَا مَمَرَکَوَانَنَعَمَ اُیَرَهَ
وَنَنَتَتَ تَیَمَانِکَکَمَ وَاَمَپَپَکَوَوَمَ اُتَرَکَوَانَ تَنَنِمَمَیَنَنَ وَاَمَپَپَکَ
کَیَتَتَھَوَیِتَتَھَوَکَوَوَمَ کَرَتَھَوَنَ. نِیَنَکَنَلَ ہَنَنَنَکَ کَوَانَرَھَمَ وَیَتَ
لَوَامَ، اُتَوَ اُنَکَکَ ٹَھَوَرَتَھَوَمَ وَاَمَپَپَکَوَوَ اَمَمَیَمَ. نَوَکَتَھَتَھَلَ
وَهَتَھَکَکَوَانَنَعَنَکَنَلَ، ہَنَنَنَعَتَیَ مَارَرَپَ اُلَلَوَارَھَیِنَمَیُتَ وَهَوَتَمَوَانَ
تَیَرَکَمَکَوَرَعَنَنَنَ کَلَنَرَکَیَمَمَکَوَوَمَ ہَنَنَنَعَتَیَ اُیَتَمَ اُیَرَهَتَھَتَھَرَ
ۖ اُوَرَنَجَتَیَ سَنَنَتَھَوَکَلَنَنَ پَوَکَکَیَٹَمَمَکَوَوَمَ عَلَنَلَوَتَ، ہَنَنَنَ
تَیَ اُنَتَھَ نَرَپَکَکَیَتَھَتَ نِیَنَکَنَلَ پَرِکَکَوَوَ مَیَتَیَوَتَ اُنَرَعَ کَوَانَنَ
نَوَرَکَنَلَ. ڈُرُ کَوَیِنَنَ عَنَمَمَمَیَتَکَتَھَوَنَ کَوَرِیَیَنَلَانَ:

وہ عالم سے کرتی ہے بیگانے دل کو
جب چیز ہے لذت آشنای

سَمَاءَنِیَنَ اُیَنَپَتَھَتَ اُتَنَنَ رَعَسَیَنَ اُنَوَپَوَیِتَھَوَنَنَ مَتَنَعَمَوَ مَنَنَرَ
مَیَتَیَمَ. اُیَرَهَتَھَتَھَرَ ۖ اُوَرَنَجَتَیَ اُوَرَکَنَلَ کَوَانَنَعَمَ:

ذَاقَ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رَبِّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ ﷺ رَسُولاً مَسَّا ()

சமானுடைய ருசியை யார் அல்லாஹ் வைத் தன் இரட்சனாகவும் இஸ் லாத்தூத் தன் மார்க்கமாகவும் ஹஜ்ரத் முஹம்மத் ஸுலைமான் அவர்களை இறைத் தூதராகவும் மனதார ஏற்றுக்கொள்வார்களோ அவர்கள் மட்டுமே அடைய முடியும் (முஸ்லிம்).

மற்றொரு நபிமொழியில் இறைத்தூதர் ஸுலைமான் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

ثلاث من كُنَّ فِيهِ وَجَدَ حَلَاوةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ
الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكُرِهَ أَنْ يَعُودَ فِي الْكُفُرِ كَمَا يَكُرِهُ أَنْ يُقْذَافَ فِي النَّارِ متفقٌ عَلَيْهِ

எவருடைய மனதில் இந்த மூன்று சிறப்பம்சங்கள் பெறப்படுமோ அவர்கள் சமானுடைய இன்பத்தினைப்பெற்றுவிட்டார்கள்:

முதலாவது: அல்லாஹ் மற்றும் அவனுடைய தூதர் ஸுலைமான் இவ்விரண்டைத் தவிர அனைத்துப் படைப்புகளையும்விட அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் ஸுலைமான் பிரியமானவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இரண்டாவது: ஒருவன் எந்த ஒன்றை விரும்பினாலும் அதனை அல்லாஹ் வின் பொருத்தத்திற்காக மட்டுமே விரும்பவேண்டும்.

மூன்றாவது: சமான் கொண்டுவந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டபின் அதனை நிராகரித்துத் திரும்பிவிடுவதை அவன் மீண்டும் தீயில் போடப் படுவதை விட அதிகமாக வெறுப்பவனாக இருக்கவேண்டும்.

சில பெரியார்கள் தங்களுடைய விரோதிகளைப்பற்றிக் கூறுகிறார்கள், அவர்களுக்கு நம்முடைய மனதில் எவ்வகையிலான ஈமான் வேறுன்றி யிருக்கின்றது என்று தெரிந்துவிடுமானால், அவர்கள் எங்களோடு போர் தொடுக்கவும் தயாராகிவிடுவார்கள்.

யார் இவ்வுலகில் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை மற்றும் பாக்கியங்களை விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் தங்கள் மனங்களில் ஈமானை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

யார் மறுமையில் வெற்றியடையவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் தங்கள் தங்கள் மனங்களில் ஈமானை வேறுன்றச்செய்யவேண்டும்.

யார் பாதுகாப்பும் சமாதானமும் விரும்புகிறார்களோ அவர்கள் தங்களை ஈமான் கொண்டபின் அதன் அடிப்படைகளுக்குத் தம்மைக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

* * *